

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Nymburce rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Nápravníka a přísedících Petra Gottwalda a Jiřího Riesze při hlavním líčení konaném dne 29. března 2017

t a k t o :

obžalovaný

Č [REDACTED] N [REDACTED] ,

nar. [REDACTED] v [REDACTED] , lakýrník firmy Bennet Automotive Milovice, bytem [REDACTED] ,

j e v i n e n , ž e

v Milovicích – Mladé, okr. Nymburk, dne 04.02.2016 kolem 03:45 hodin v prostoru lakovny umístěné v pracovní hale B společnosti Bennet Automotive Milovice v ulici Topolová 810 v průběhu noční směny, po předchozí slovní rozepři, fyzicky napadl svoji spolupracovnici K [REDACTED] F [REDACTED] , nar. [REDACTED] tím způsobem, že po ní nejprve hodil plastový kryt zrcátka od automobilu, kterým ji zasáhl do lýtka pravé nohy, a následně ji uchopil za ramena, přičemž s ní silně zatřásl, kdy poškozená následně po strčení obžalovaný spadla na zem, přičemž v důsledku napadení poškozená K [REDACTED] F [REDACTED] utrpěla natažení a podvrtnutí krční páteře s pohmatovou citlivostí a bolestivým omezením pohybu do stran, podkožní krevní výron na přední ploše pravého ramene o velikosti 4x3 cm s pohmatovou citlivostí a omezením hybnosti ramene, podkožní krevní výron v horní třetině zadní plochy pravé paže o

průměru asi 1,5 cm s pohmatovou citlivostí, podkožní krevní výron na zadní ploše levé paže velikosti 8x2 cm s pohmatovou citlivostí, podkožní krevní výron na přední a vnitřní ploše pravého kolene o průměru asi 1,5 cm s pohmatovou citlivostí a bolestivostí v krajní poloze ohnutí kolenního kloubu a pohmatovou citlivost hrudní a bederní páteře s následným omezením v obvyklém způsobu života po dobu delší než 1 týden bolestivostí, nutností nosit krční límec snižující hybnost krční páteře s omezením pohybu do stran a nutností dodržovat klidový režim,

t e d y jinému úmyslně ublížil na zdraví.

č í m ž s p á c h a l

prečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku

a z a t o s e o d s u z u j e

Podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku s použitím § 67 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku k *peněžitému trestu ve výši 10.000,-Kč* (desettisíc) ve 20 denních sazbách po 500,-Kč.

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoví *náhradní trest odnětí svobody v trvání 3 (tři) měsíců*.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR, se sídlem Na Perštýně 6, Praha 1, odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Soud má po provedeném řízení za prokázaný skutkový děj tak, jak je popsán výše ve výrokové části tohoto rozsudku.

Obžalovaný víceméně shodně jak ve zkráceném přípravném řízení, tak i u hlavního líčení uvedl, že to co mu je dáváno za vinu, je pravdivé pouze částečně. Incident popsal tak, že v průběhu směny přišel za poškozenou K██████████ F██████████ se dvěma zrcátky s tím, aby si je poškozená vyfotila, jak mají být správně připraveny. Ta však na opakovanou otázku odsekla, načež obžalovaný po poškozené hodil jedno ze zrcátek ze vzdálenosti asi dvou až tří kroků. Poškozenou trefil do nohy a ta poté zase něco odsekla, proto ji obžalovaný chytl za rukáv a opakovaně se jí dotazoval, zda ho slyší. Ona na to pouze odvětila, aby jí obžalovaný pustil, poté s rukou dvakrát šklubla a vytrhla se mu. Následně jí obžalovaný ještě sprostě nadával a tím to všechno skončilo. Popírá, že by ji shodil na kovové rošty nebo praštil do krku. Poukázal také na to, že poškozená odpracovala následující směnu, aniž by si na něco

stěžovala, přičemž se jedná o poměrně náročnou práci, kdy poškozená musela přenášet těžké stojany. Pokud jde o modřiny, pak je poškozená měla často i dříve, neboť jí vlastní matka mlátila, s čímž se mu poškozená také svěřila.

V rámci hlavního líčení byla vyslechnuta jako svědkyně poškozená K [REDACTED] F [REDACTED] která uvedla, že konflikt začal tím, že s kolegyní špatně navěsily kryty na zrcátka. Jiný kolega si z toho nic nedělal, ale obžalovaný za ní přišel se zrcátka a nakázal jí, aby si je vyfotila. Svědkyně to odmítla s tím, že jí to bylo vysvětleno a pamatuje si to. Následně šla vynést box a poté, co udělala 3-4 kroky, hodil jí obžalovaný kryt zrcátka do pravé nohy. Na to křičela, co to dělá a že to bolí a v tu chvíli k ní obžalovaný přišel, chytil jí za mikinu a začal s ní třást. Poté co se mu vysmekla, šla k boxu a začala plakat, přičemž jí obžalovaný srazil na kovové rošty, o které s ní následně lomcoval. Svědkyně přitom hrozně křičela a plakala. Kolegyně tam v tu chvíli stála a všechno viděla a na obžalovaného křičela, aby přestal. Když se jí podařilo od obžalovaného trochu odejít, shodil jí na kovové stojany po levé straně, přitom zakřičela a obžalovaný jí znovu strčil a chytil za mikinu a bouchal do kovových stojanů. Z incidentu byla v šoku, asi po 10 minutách šla za mistrem do kanceláře a vše mu vylíčila. Mistr situaci nechtěl řešit a svolil, aby šla domů. Zavolala tedy svému koordinátorovi panu P [REDACTED] a ten jí sdělil, aby počkala na pracovišti, než přijede. Pan P [REDACTED] přijel ráno a situaci řešil nejdříve s obžalovaným a poté i se svědkyní, kterému ukázala ruku a současně mu sdělila, co jí bolí a jak jí obžalovaný napadl a vulgárně urážel. Na popud pana P [REDACTED] se obžalovaný omluvil, ale pouze za vulgární nadávky. Co se týká modřin, tak ty měla na ruce, na nohou způsobené kovovými stojany a na koleni způsobenou tím, jak upadla při vstávání ze země. Když jí strčil, tak spadla na záda, ty si odřela také, jak jí strčil na kovové stojany. Dle svědkyně mohli ostatní určitě slyšet, jak s ní bouchal o kovové stojany. Na pracovišti v tu dobu byli 3 lakýrníci, kteří byli v boxech. Jediná přítomná incidentu byla O [REDACTED] M [REDACTED]. Své zranění ukazovala i panu S [REDACTED]. Po incidentu se nechala ihned ošetřit. Druhý den v bolestech ještě pracovala, protože se bála, že jí jinak vyhodí. Nikomu o bolestech však neřekla. V sobotu začala mít bolesti a v neděli jela na ošetření do Nymburka. Měla problémy s krční páteří, nosila strašně dlouho límec a měla nulovou hybnost krku. Její psychický stav před tou událostí byl dobrý. Problémy s matkou měla před delší dobou ohledně péče jednoho ze synů. K fyzickému konfliktu s matkou nedošlo. Poslední 3 roky však s matkou vychází dobře. Po té události začala mít špatné sny, nemohla spát, začala být nervózní a trpěla nechutenstvím. Po psychické stránce dříve nikdy léčena nebyla ani nebrala žádné léky. S obžalovaným vycházela dobře, jednou jí i pomohl, když jí půjčil asi 1.000 Kč na dentální hygienu. Nyní se ho ale bojí, protože událost ohlásila policii. Na pracovišti si s kolegy navzájem některé své osobní problémy sdělovali. Na pracovišti dříve brečela, když jí matka volala o úmrtí babičky a jinak pouze když se náhodou něco stalo. S modřinami do práce nechodila, jen jednou měla na líčku modřinu způsobenou jedním ze synů, který si hrál se svazkem klíčů, a jednou byla poškrábaná od stromu.

Svědkyně O [REDACTED] M [REDACTED] u hlavního líčení uvedla, že obžalovaný je jejím druhem a poškozená její kolegyní, přičemž o celé záležitosti ví, neboť byla na pracovišti v době incidentu. Konflikt mezi obžalovaným a poškozenou však přímo neviděla. Místo incidentu popsala tak, že jsou tam dva kovové rošty upevněné na pevno, které hluk nedělají a na druhé straně jsou čtyři volné, které hluk dělají a jde slyšet i za roh, když po nich někdo jde. Neslyšela však žádný křik nebo pád, byť byla poměrně blízko místa události, ale v hale je poměrně hluk způsobený odsáváním a větráním. Následně pouze viděla na obžalovaném, že

je rozrušený a dozvěděla se, že se pohádal s poškozenou. Tu viděla až po půlhodině nebo hodině, přičemž poškozená byla uplakaná a říkala, že jde za mistrem. Žádná zranění na ní svědkyně nepozorovala a není si vědoma, že by si poškozená stěžovala na nějakou bolest. Druhý den s poškozenou odpracovala celou směnu. Svědkyně potvrdila, že se nejedná o lehkou práci, neboť musí navěšovat dvoukilová křídla na stojan, kdy jednou rukou drží křídlo a druhou šroubuje a následně musí stojany odnést. Ohledně kvality práce poškozené svědkyně uvedla, že byla často vulgární a práci hodně odbývala a nedělala poctivě. Do práce chodila někdy i s modřinami, které jí měla způsobit i matka. Závěrem uvedla, že poškozená je hlasitá, když ji někdo šťouchne, tak vypískne a je to slyšet.

Svědék T ■■■ R ■■■ u hlavního líčení uvedl, že obžalovaného zná pouze z práce, přičemž o celé záležitosti ví pouze z doslechu. Poškozenou potkává docela často, neboť jezdí přes Milovice a ona chodí pěšky, protože auto nemá. Asi týden po incidentu viděl v Milovicích, jak šla po chodníku, přičemž v tu dobu neměla na krku žádný krunýř a chodila normálně. Svědek má za to, že na tom poškozená není psychicky moc dobře. Byl jejím nadřízeným a ví, že byla dost nevyrovnaná a pořád brečela. Také si stěžovala na problémy doma a svěřila se mu, že na ní matka používá fyzické násilí.

Svědék A ■■■ S ■■■ u hlavního líčení uvedl, že obžalovaného zná od vidění již dlouho a následně i z práce, přičemž o celé záležitosti ví, neboť byl na pracovišti v době incidentu. Potvrdil, že v den incidentu zjistil, že mu poškozená spolu se svědkyní M ■■■ špatně navěsily díly na lakování. Proto je na chybu upozornil a sdělil to i obžalovanému, který šel údajně za poškozenou, aby si vyfotila, jak to má být správně. Následně až viděl, že poškozená brečela. Předtím nic neslyšel, byl sice blízko místa konfliktu, ale v lakovací kabině je velký hluk a konflikt se měl udát v prostoru mezi lakovacími kabinami. Žádné zranění na ní nepozoroval, na ruce snad ukázala pouze nějakou modřinu, na nic jiného si nestěžovala. Druhý den byla na pracovišti a měla lepší náladu, ukazovala i nějaká vtipná videa na mobilu. Dále svědek uvedl, že poškozená často chodila do práce ubrečená s tím, že má doma velké problémy.

Svědék V ■■■ Š ■■■ u hlavního líčení uvedl, že obžalovaného zná pouze z práce, přičemž o celé záležitosti ví, neboť byl na pracovišti v době incidentu. Konflikt mezi obžalovaným a poškozenou však přímo neviděl ani neslyšel, neboť v tu dobu byl v lakovací kabině a incident se měl stát před ní. Potvrdil, že se jednalo o konflikt vyvolaný špatně navěšenými zrcátky a že poškozenou viděl až poté a byla ubrečená. Žádné zranění na ní neviděl. Druhý den přišla do práce. Uvedl také to, že do práce již dříve chodila ubrečená a někdy i pobítá, měla velké problémy doma s matkou. Poškozená mu vyprávěla, že si musí pro matku půjčovat, že matka hodně pije a někdy ji i vydírá v souvislosti s tím, že jí hlídá děti. Se žádným z pracovníků poškozená vážnější konflikt jinak neměla.

Svědék P ■■■ P ■■■ u hlavního líčení uvedl, že obžalovaného i poškozenou zná, neboť obžalovaný byl zaměstnancem jejich pracovní agentury a poškozená je současnou zaměstnankyní agentury. Svědek uvedl, že jako vedoucí agentury přijel na pracoviště předemtný den ráno v 5.50 hod na základě informace koordinátora prošetřit konflikt mezi obžalovaným a poškozenou. Nic však nevyřešil už jen proto, že poškozená se k záležitosti stavěla tak, že se nic nestalo. Pouze jí měl obžalovaný napadnout, ale nic nenaznačovalo tomu, že by měla nějaké modřiny. Napadení mělo spočívat v tom, že jí obžalovaný chytnul za

ruku nebo za rameno. Poškozená se navíc vyjádřila tak, že to nebude řešit a následně odešla domů. Ve stejný den večer mu bylo mistrem potvrzeno, že poškozená přišla do práce na další směnu. Popracovní stránce s poškozenou problémy nebyly, pouze někdy nepřišla do práce. Dle svědka má zřejmě finanční problémy, neboť si i u agentury žádala o poskytnutí půjčky či zálohy. Dále mu naznačila i psychické problémy spojené zejména s její matkou.

Svědka J. K. u hlavního líčení uvedl, že poškozenou zná, přičemž o celé záležitosti ví, neboť mu ten den v 4:50 hod. volala poškozená s tím, že jí někdo napadl, resp. hodil mezi regály. Na to jí odvětil, ať počká, že zavolá svému nadřízenému panu P. Po příjezdu asi v 5:30 hod již situaci s poškozenou řešil pan P. S poškozenou přímo nemluvil. Co jí však viděl, tak neměla na sobě žádné náznaky zranění. I když mu následně zranění ukazovala, tak nic neviděl. Pokud se poškozená někdy nedostavila do práce, tak to bylo vždy z rodinných důvodů týkajících se zejména problémů s matkou nebo dětí. Do práce chodila pod psychickým tlakem, stačila chvíle a byla vystresovaná nebo začala brečet a musela odejít domů. Přítomen tomu nebyl, ale byl informován, neboť musel její nepřítomnost vyřešit. Za půl roku, co dělal koordinátora, se to stalo asi 3-4x.

Dále byl u hlavního líčení vyslechnut znalec MUDr. Pavel Štychr, který odkázal na písemné vyhotovení znaleckého posudku ze dne 26.7.2016 a dále k věci uvedl, že u poškozené byla v dokumentaci zachycena jednak akutní stresová reakce jako reakce na předmětný děj a dále posttraumatická stresová porucha. K posttraumatické stresové poruše uvedl, že se jedná o závažnou poruchu, která se vyskytne po traumatizující události, která bývá obvykle katastrofického rázu. Projevy jsou typické tím, že se objevují znovu prožívané události předmětného období traumatu ve vzpomínkách, ve snech, dochází k poruchám spánku, k výrazným kolizím v oblasti nálady. V procesu jejího rozvoje, tj. mezi stresem a jejím vlastním vznikem je důležitý i střední článek tzv. vlastní osobnost. U poškozené byl její osobní vývoj velice křivolaký, neboť se vdávala poprvé v 17 letech, ale manželství vydrželo asi týden. Její druhý partnerský stav popisuje jako velice problematický a v jeho důsledku její vztahy k mužům a i situace vzájemných interakcí jsou vnímány poškozenou s hypersensitivní reaktivitou. Poškozená uvedla, že byla manželem týrána, byla vláčena i po zemi za vlasy apod. Proto od něj odešla do Čech, kde měla zpočátku zázemí. Posttraumatická stresová porucha, na rozdíl od úlekové reakce a akutního stresu, má období latence, kdy se jedinec jeví jako bezpříznakový, načež pak začne teprve ta posttraumatická stresová reakce. Poškozená měla údajně podle jejího syna děsivé sny, budila se, křičela ze spaní apod. V době, kdy ji znalec vyšetřoval, se cítila již celkem dobře, neboť základní projevy odezněly. Příčinná souvislost je pak hlavně mezi osobností, která byla napadena. Rozsah napadení přitom nemusel být tak výrazný už vzhledem k předchozí zkušenosti poškozené v manželských a partnerských konfliktních situacích, kdy není jednoznačně možno vést linii mezi napadením vlastním a jeho rozsahem, protože fyzické důsledky byly minimální. Bylo to spíše posazené v oblasti prožívání psychiky a její hypersensitivity na podnět. Není možné poznat, že může člověk způsobit takovou újmu, je to v prožívání poškozené a v její osobnosti. Pokud se poškozená bojí pronásledování obžalovaným, tak tento příznak je jedním z příznaků právě posttraumatické stresové poruchy a pravděpodobně měla podobný prožitek i z toho předchozího partnerského vztahu, kdy utekla do Čech, takže bude reagovat tímto způsobem vždy, neboť je predisponována k rozvoji posttraumatické stresové poruchy v konfliktních interakcích, zvláště s muži. Závěrem uvedl, že si nemyslí, že by tato událost měla takové následky u jiného zdravého člověka. Jsou rozhodující osobnostní faktory, její hypersensitivita

a schopnost reagovat tím způsobem. Jedině psychiatrickým a psychologickým vyšetřením lze určit posttraumatickou poruchu, přičemž diagnóza je stanovená jednoznačně svým popisem v mezinárodní klasifikaci nemocí a pokud jedinec splňuje 5 příznaků, které tam jsou taxativně uvedeny, a poškozená je splňuje, pak jde o posttraumatickou stresovou poruchu.

U hlavního líčení vyslechnut také znalec MUDr. Jiří Hladík, který odkázal na písemné vyhotovení znaleckého posudku ze dne 14.6.2016 a dále k věci uvedl, že u poškozené bylo objektivně zjištěno podvrtnutí a natažení krční páteře, kdy byla zjištěna pohmatová citlivost v oblasti svalů podél krční páteře a dále tedy byl bolestivý pohyb krku do stran. Kromě toho byl zjištěn podkožní krevní výron na přední ploše pravého ramene o velikosti asi 4x3cm a podkožní krevní výron v horní třetině zadní plochy pravé paže o průměru asi 1,5cm. Mimo to tedy podkožní výron na zadní ploše levé paže 8x2cm a podkožní krevní výron na přední a vnitřní ploše pravého kolene o průměru asi 1,5cm a pohmatová citlivost hrudní a bederní páteře, kde již objektivně nebylo zjištěno žádné poranění. Při rentgenu krční páteře bylo zjištěno napřímení krční lordózy, tj. vyrovnání fyziologického tvaru krční páteře, což je typické pro podvrtnutí krční páteře, vzniká to křečovitým stahem, je to jako křeč. Tato poranění lze sama o sobě hodnotit tedy již jako středně těžká. Poškozené byl přiložen tzv. šancův límec, tedy fixační znehybňující límec na krk. Při tom pohybu dochází k bolestivostem v oblasti hlavy, dráždění může být spojeno s různými symptomy, příznaky, kromě té bolesti hlavy mohou být závratě, hučení, apod. Takovýto stav byl zjištěn 7.2., ale mohl mu předcházet stav, který se projevoval stejnými obtížemi a nemusel být jenom úrazového původu. V daném konkrétním případě ale mechanismus uchopení a zatřesení s postiženou, přičemž uchopení lze velmi dobře vysvětlit krevními výrony na paži, podpaží, tak tímto mechanismem, jako u dětí tzv. babyshaking syndrom, že se zatřese tělem a hlava, pokud není fixovaná, tak udělá mechanismus prudkého ohnutí a předklonu, záklonu, tak k tomu může dojít tak, že to velmi dobře vysvětlí objektivně zjištěné poranění. Znalec zdůraznil, že prodloužená doba léčení a obtíže byly v první řadě psychického rázu a přestože doba léčení výrazně přesáhla 6 týdnů, nelze to z medicínského hlediska hodnotit jako vážné poranění. Medicínsky šlo o středně těžké poranění. Kdyby to měl přirovnat k právnímu hodnocení, tak je to ublížení na zdraví, v žádném případě to nemá charakter těžké újmy. Co se týče oblasti hlavy, tam žádné poranění zjištěno nebylo, oděrka, krevní výron, tržná rána, nic. Pravda je, že byl na přední a vnitřní ploše pravého kolene zjištěn drobný krevní výron, mohlo by to vzniknout pádem na koleno. Co se týče hrudníku a podobně, tam nebylo objektivně zjištěno nic, zarudnutí, začervenání, nepůsobilo tam žádné násilí. To, co bylo objektivně zjištěno, to odpovídá uchopení, zatřesení, ale nic, co mi nasvědčovalo tomu, že by postižená upadla na záda a udeřila se zezadu. Blok krční páteře a natažení krční páteře vzniká nepřímo, není to tím, že by došlo k úderu do oblasti krku, to je právě ten prudký nadměrný pohyb mimo tu fyziologickou běžnou mez. Je to poměrně typické u nárazů zezadu, automobilové nehody atd. Trvalé následky toto zranění nemá. Znalec dále doplnil, že ze začátku i po dobu několika hodin nemusí být zranění citlivé, člověk může pocítit jen takové zatuhnutí, ale rozvine se to třeba o 10, 12 a někdy do 24 hodin, proto se dává ten fixační límec. Ne každý chodí hned k lékaři, princip je ten, že když s tím normálně hýbe, není to zklidněné, není to fixované, tak dochází k mechanickému dráždění a tím drážděním, tím pohybem se pak stah svalstva podél páteře zvětšuje. Bolest je subjektivní stav a není vyloučeno, aby šla poškozená k lékaři až po několika dnech. Není ani vyloučeno, že by mohla druhý den nastoupit do práce a vykonávat ji, pokud brala ibalgin na tlumení bolesti. Všechny krevní výrony byly přibližně stejného stáří. Když by vznikly 4 dny před zraněním a

poškozená šla po třech dnech k doktorovi, tj. po týdnu, už by se ve zdravotnické dokumentaci objevilo, že jde např. o krevní výron staršího data nebo odbarvující se krevní výrony, to se zpravidla do zdravotnické dokumentace klinických lékařů popisuje.

Součástí spisového materiálu jsou pak dále i listinné důkazy, jež byly konstatovány v rámci jednoho z konaných hlavních líčení ve smyslu ustanovení § 213 odst. 2 tr. řádu. Jedná se zejména o lékařské zprávy týkající se zranění poškozené, jež byla podkladem pro zpracování znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství a znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie. První lékařská zpráva je ze dne 7.2.2016. Z listin dále vyplývá, že poškozená od 22.2.2016 pobírá dávky nemocenského pojištění a od 29.2.2016 je uživatelkou poskytované služby pomoc obětem trestných činů. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že ten byl již v minulosti několikrát trestán, avšak pouze pro majetkovou trestnou činnost a naposledy před více než deseti lety. Žádného přestupku se nedopustil.

Poté, co soud zhodnotil všechny ve věci provedené důkazy a to jak jednotlivě, tak i ve všech souvislostech, tedy důsledně v intencích § 2 odst. 6 tr. řádu, dospěl k závěru o vině obžalovaného byť ne zcela tak, jak byla naznačena v podané obžalobě. Bylo bezpochyby prokázáno, že došlo ke konfliktu obžalovaného s poškozenou v místě před lakovacemi kabinami, k čemuž se i obžalovaný doznal. Co se týče průběhu konfliktu, kterému kromě poškozené a obžalovaného nebyl nikdo přítomen, je tento spolehlivě prokazován závěry znalce MUDr. Jiřího Hladíka, dle kterého zranění, která byla u poškozené zjištěna dne 7.2.2016, jí byla způsobena s největší pravděpodobností úchopem za ramena a silným třesením následovaným pádem na zem. Poškozená při tom utrpěla natažení a podvrtnutí krční páteře, podkožní krevní výron na přední ploše pravého ramene, podkožní krevní výron v horní třetině zadní plochy pravé paže, podkožní krevní výron na zadní ploše levé paže, podkožní krevní výron na přední a vnitřní ploše pravého kolene, přičemž byla omezena v obvyklém způsobu života po dobu delší než 1 týden bolestivostí, nutností nosit krční límec snižující hybnost krční páteře s omezením pohybu do stran a nutností dodržovat klidový režim. Nebylo naopak prokázáno, že by ke zranění došlo způsobem, jak ho popisuje poškozená. Její výpověď je nevěrohodná v tom smyslu, že obžalovaný jí měl strčit na zem a za jejího neustálého křiku a pláče s ní lomcovat o kovové rošty, následně jí strčit na kovové stojany a bouchat s ní o tyto stojany, přičemž je zcela zřejmé, že takto popisovaný děj by musel někdo zaznamenat, minimálně slyšet. Žádný ze svědků, kteří byli od místa činu jen pár metrů, tj. svědkyně M■■■■■■■■■■, svědek S■■■■■■■■■■ a Š■■■■■■■■■■ však vůbec nic neslyšel. Byť tedy tito svědci vypověděli, že v hale je poměrně velký hluk způsobený odsáváním a větráním, lze s jistotou říci, že pronikavý ženský křik poškozené, jak ho popsala svědkyně M■■■■■■■■■■ by i přesto musel být slyšet. Výpovědi uvedených svědků pak soud považuje za věrohodné, neboť jsou to kolegové jak obžalovaného, tak poškozené, přičemž jejich vztahy navzájem byly dle jejich výpovědí dobré. Jejich výpovědi ohledně toho, co následovalo, se víceméně shodují, ale také neobsahují žádné prvky, které by navozovaly podezření, že by svoji výpověď záměrně zkreslovali. Na druhou stranu též nelze zcela uvěřit obžalovanému, že by poškozenou pouze chytil za ruku a ta se mu následně vytrhla a tím celý incident skončil. Znalcem MUDr. Jiřím Hladíkem bylo jednoznačně potvrzeno, že všechny krevní výrony byly přibližně stejného stáří a je nepravděpodobné, že by vznikly například 4 dny před incidentem, neboť by ve zdravotnické dokumentaci bylo zaznamenáno, že se jedná o krevní výrony staršího data nebo odbarvující se krevní výrony. Tomu, že měly vzniknout v době konfliktu,

odpovídá i výpověď svědkyně M■■■■■, svědka Š■■■■■ S■■■■■ K■■■■■ a P■■■■■ kteří shodně uvedli, že na poškozené nezaznamenali žádné zranění ani modřiny, i když jim je třeba poškozená přímo ukazovala, neboť je zřejmé, že krevní výrony a modřiny se na těle projeví až s jistým odstupem času. Obžalovaný, jak sám uvedl ve své výpovědi, na poškozenou naštváný, přičemž odsekávání ze strany poškozené v něm mohlo vzbudit ještě větší vztek. Je tak zcela uvěřitelné, že obžalovaný nejenže chytil poškozenou za ruku, resp. obě ruce, ale že s ní zatřásl tak, že následně upadla na zem, přičemž si pádem poranila koleno. Obžalovaný přitom nemusel vyvinout velkou sílu, neboť napadenou byla žena, která se nebránila, z čehož dále vyplývá, že pravděpodobně nebyla zpevněná a přitom tedy mohlo lehce dojít ke znalce zmíněnému mechanismus prudkého ohnutí, předklonu a záklonu, což vysvětluje zjištěné poranění krku. Není vyloučeno, že obžalovaný to mohl subjektivně vnímat tak, že poškozené nic neudělal, avšak vzhledem k osobě poškozené mu muselo být zřejmé, že i působením menší silou jí může ublížit. Pokud pak jde o hození krytem zrcátka, tak není pochyb o tom, že toto předcházelo fyzickému napadení ze strany obžalovaného, avšak vzhledem k nízké hmotnosti plastového krytu zrcátka a vzdálenosti, ze které bylo hozeno, nelze mít za to, že by mohlo poškozené způsobit nějaké zranění. Závěry znalce dále prokazují, že z medicínského hlediska šlo u poškozené o středně těžké poranění, a to i přesto, že doba léčení přesáhla 6 týdnů, což bylo ale způsobeno spíše psychickým stavem poškozené. To, že samotné fyzické poranění bylo vyléčeno v kratší době, je navíc prokázáno i výpovědí svědka R■■■■■ který poškozenou viděl jít po chodníku bez límce již cca týden po incidentu. Ohledně následků uvedeného útoku na psychický stav poškozené soud vycházel zejména ze závěrů znalce MUDr. Pavla Štychra. Těmito závěry bylo jednoznačně prokázáno, že poškozená trpí posttraumatickou stresovou poruchou. Nebylo však prokázáno, že by tato porucha byla zapříčiněna jednáním obžalovaného. Naopak je zřejmé, že u poškozené se tato porucha rozvinula už dříve, a to v důsledku jejích předchozích zkušeností v manželských a partnerských konfliktních situacích, kdy byla dokonce týrána svým partnerem, vláčena po zemi za vlasy apod. To mělo za následek, že poškozená ve vztahu k mužům a v situacích vzájemné interakce s muži může jednat přecitlivěle, což se projevilo i v případě útoku obžalovaného na poškozenou, kdy byla u poškozené vyvolána posttraumatická stresová reakce, která už byla projevem posttraumatické stresové poruchy, nikoliv jejím původcem. Rozsah napadení přitom nemusel být tak výrazný už vzhledem k předchozí zkušenosti poškozené v manželských a partnerských konfliktních situacích. Zásadní v době útoku tedy byl psychický stav poškozené a její přecitlivělé reakce na jakýkoli podnět. Dřívější špatný psychický stav je dále jednoznačně prokazován svědkyní M■■■■■, svědkem R■■■■■ S■■■■■, Š■■■■■ P■■■■■ a K■■■■■ kteří shodně uvedli, že poškozená měla problémy doma s matkou, která jí občas i mlátila, v práci často brečela, několikrát do práce ani nepřišla, případně odešla dříve. Soud neměl důvod pochybovat o věrohodnosti výpovědí uvedených svědků, neboť každý jinými slovy vyjádřil shora uvedený závěr o rodinných problémech poškozené a jejím špatném psychickém stavu. V tomto duchu byly soudem upraveny skutkové závěry ve výroku rozsudku tak ,aby odpovídaly výsledkům provedeného dokazování.

S ohledem na výsledky provedeného dokazování tak soud uzavřel, že obžalovaný jinému úmyslně ublížil na zdraví a naplnil tím jak po objektivní, tak i po subjektivní stránce skutkovou přčinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku. Obžalovaný přitom jednal minimálně v úmyslu nepřímém dle ustanovení § 15 odst. 1, písm. b) tr. zákoníku, kdy si musel být pochopitelně vědom, že užitím síly vyšší intenzity proti

poškozené-ženě jí může způsobit zranění. Byť obžalovaný popírá, že by poškozené ublížil na zdraví, provedenými důkazy byl prokázán opak, přičemž bylo současně prokázáno způsobení středně těžkého zranění. Oproti žalobnímu návrhu však nebylo prokázáno, že by obžalovaný způsobil poškozené těžkou újmu na zdraví spočívající v tom, že měla utrpět posttraumatickou stresovou poruchu s epizodami vtíravých vzpomínek se znovuprožíváním traumatické události s pocity úzkosti a strachu omezující poškozenou v jejím obvyklém způsobu života do současné doby v jejím sociálním fungování a postižením integrity sociálních vztahů. Provedené důkazy jednoznačně prokázali, že neexistuje příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaného a psychickou poruchou obžalované, neboť se u ní posttraumatická stresová porucha rozvinula již dříve a její špatný psychický stav je jen reakcí na útok obžalovaného ovlivněný její přecitlivělostí na konflikty s muži, kdy se mohou poškozené vracet vzpomínky na traumatizující události z minulosti. Pocity úzkosti a strachu jsou pouze projevem posttraumatické stresové poruchy, která mohla být v důsledku jednání obžalovaného oživena, nikoliv však způsobena.

Při úvaze o druhu a výměře trestu postupoval soud u obžalovaného důsledně v intencích ustanovení § 37, 38 a 39 tr. zákoníku, jakož i po zohlednění všech podstatných okolností, zejména polehčujících, event. přitěžujících (§ 41 a § 42 tr. zákoníku). Obžalovaný svým jednáním porušil zájem společnosti na ochraně zdraví osob, přičemž stupeň společenské škodlivosti jeho jednání ve smyslu ustanovení § 12 odst. 2 tr. zákoníku je dán v zákonem předpokládané míře. V této souvislosti je nutné přihlídnout k tomu, že napadenou byla žena, která se nemohla účinně bránit. Na druhé straně k osobě obžalovaného nebylo zjištěno nic negativního, byl sice několikrát trestán, ale pouze pro majetkovou trestnou činnost, a to naposledy více, než před deseti lety, navíc mu nebyl zaznamenán ani jeden přestupek. Je nutné přihlídnout i k faktu, že se v dané situaci jednalo spíše o exces obžalovaného, kdy v návalu vzteku podpořeného odsekáváním poškozené se snažil upoutat její pozornost, resp. vynutit si, aby poslechla jeho příkaz. Vzhledem k osobě poškozené pak nemusel obžalovaný použít moc velké síly, aby jí ublížil. K naplnění znaků trestného činu ublížení na zdraví tedy stačilo v tomto případě poměrně málo, což si obžalovaný nemusel v danou chvíli ani uvědomit, avšak minimálně srozuměn s tím být musel. Jednání obžalovaného však zase nelze omlouvat, neboť za žádných okolností nelze situace na pracovišti mezi kolegy řešit tímto způsobem. Pokud měl obžalovaný za to, že poškozená podává špatné pracovní výkony, měl se s tím v první řadě obrátit na nadřízeného poškozené namísto toho, aby poškozené vulgárně nadával a fyzicky jí napadl. Je třeba si uvědomit, že pokud by obžalovaný použil větší síly, mohly být následky jeho jednání daleko závažnější. Za této situace byl proto obžalovanému ukládán pouze mírný výchovný peněžitý trest ve výši dvaceti denních sazeb po 500Kč, tedy v celkové výši 10.000 Kč dle ustanovení § 67 odst. 2 písm. a) a § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku a pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, byl podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku stanoven náhradní trest odnětí svobody v délce trvání 3 měsíců.

K trestnímu řízení se připojila Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR s nárokem na náhradu škody v celkové částce 26.215 Kč za vynaložení nákladů na hrazené služby poskytované zraněnému pojištěnci. Vzhledem k tomu, že poškozená byla léčena z důvodu ublížení na zdraví způsobené obžalovaným, přičemž její zdravotní stav byl částečně umocněn její psychickou poruchou, bylo by pro zjištění třeba provádět další důkazy, což by protáhlo trestní řízení, a proto byla Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR se svým nárokem na náhradu

škody odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. O nároku poškození na náhradu škody potom nebylo rozhodováno vůbec, neboť se s ním k trestnímu řízení včas nepřipojila.

Poučení :

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení. Odvolání se podává prostřednictvím podepsaného soudu ke Krajskému soudu v Praze.

Rozsudek **může** odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný a jeho zákonný zástupce pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat takový rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku **může** jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí.

Odvolání **musí být** ve lhůtě do osmi dnů ode dne doručení rozsudku nebo v delší lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně dle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán, a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemohou podat osoby, které se tohoto práva výslovně vzdaly.

V Nymburce dne 29. března 2017

Mgr. Jiří Nápravník, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Anna Marie Vaničková